

De sententia et re iudicata Ti. XIII

et us proferat verba diffinitiois cause. scilicet condem
no vel absoluo vt facit potestatis italie (z hoc pla/
cer Accur. C. de senten. ex. peri. re. l. fi. in. j. glo. Sed
vt dicit Arch. Idem facit cardinales z auditores cu
rie. z ceteri hodie oēs iudices Jo. an.) qd tñ Hosti. nō

Abdi. approbat in sum
ma. c. ti. §. q̄ter
Judices tñ de /
bene esse littera /
ei et habere perl /
etā canon. §. de /
plan. z affini. c. j. /
a. §. Necess. ij. /
q. j. in p̄mis in fi. /
er. l. statuis. C. /
de sen. ex. pl. re. l. /
j. ij. z. l. ij. ff. de ar /
bi. l. non distin /
guem. §. q. ff. l. /
eo. ti. c. j. nec p̄str
marē talis snia
p ap. nec ob. ff. rem ra. ha. l. ij. §. falsus. quod dic vt no.
§. c. j. (appellatio Jo. is in hoc casu nō habet effectū
suspendendi vel exēguendi: habet tñ effectū deuolui
di fm Joh. mo. z Archi. de hoc z an simul possit appel
lans p̄legat iniusticiā z nullat p̄ Anno. z Hosti. §
de ap. dilecto Joh. an.) b **C** Conuenit. §. de offi. dele.
fane. ij. §. eo. li. eo. ti. c. ij. §. de here. inquisitores. z. c. vlti.
§. de p̄iule. c. v. §. de sen. ex. p̄. in quosum cū similtb.
c **C** Illustrum. C. de sen. ex. peri. re. l. ij. z in aut. de of /
lustr. z qui super eos sunt. §. sancimus l. g. coll. v. (ib /
no. glo. quācumq; gradus magistratum et vt. satis in
Spe. de iurisd. in. iud. in. j. z. ij. colū. Jo. an.) habes
§. Cal. in quo iudex nō recitat p̄ vt sniam. Sunt z ca /
lus in quibus valet snia sine scripto: vt cū breues sunt
causē z tñ in eis de calūntia iurat qd dicit vt in Spe. de
iura. calū. §. ij. §. quid l. causa. Jo. an.) z maxime vlti
personarum. Et breues poterit dici duoz auroz. ff. de
do. l. i. z. l. p̄. in fi. In p̄iatis q̄nt q̄ntas personaz z re
linquatur iudicis arbitrio. ff. de iure del. l. j. §. de offi.
delega. de causis. vel inspicatur confuetudo loci vel fo /
ri. x. §. dist. confuetudinis. Item cum episcopus de causa
cauill iudicat iter clericos suos. x. q. j. si quis cū clerico.
z hoc habes. C. de sen. ex. peri. re. aut. nlls. Itē in casu. f.
cū p̄fex deposito officio puenit vt reddat administra
tionē. i. aut. vt iudices sine quoquo suffra. §. necessitate.
Itē cū papa p se p̄nunciat. valet enim snia nec nō tu /
lerit cū in scriptis. ip̄e eni solutus est legibus. C. de legi.
digna vox. z qz eius p̄sentia oēm supplet solennitatem
C. de testa. l. oim. Itē fm quosdā valet sententia lata in
causa m̄formali sine scripto p̄ deere. §. de resti. albert /
cus. z h̄ vident ibi tenere. Ber. Jo. Hoff. Anno. z Ho /
sti. (z Phyl. alternariue tñ. Jo. an.) intelligit qz ibi nū
fuerit snia lata in scriptis: sed nō publicis. z h̄ tenes p̄
Clem. de ver. sig. sepe circa fi. de hoc in Spe. de sentē.
pla. §. tuē ver. nō valet. Vel dic distinguendū an iudex
pcedat ex officio an in figura iudicij: vt i p̄mo casu tene
at snia sine scriptura in secō no: vel an pcedat in figu
ra iudicij vt aqz parte p̄sente: an altera contumaciter
absente vt in p̄mo valet: in secūdo nō. Et hoc dixit
verissimū. allegat. §. vt lire non contre. c. j. z. c. quoniam.
Item fm Jo. et Lau. qui hoc no. ij. q. j. in p̄mis in fi.
de cōsentiparrum potest sententia fieri sine scripto: sed
Ber. z Hosti. contra. vt. §. de offi. deleg. de causis. fare
tur ramen ibi Hosti. qz partes nū possent iudicari o z
dini renunciare: ita qz nec locus esset libello: nec p̄batio
ni sententie: z de plano inquireret veritas z mādara

sua daret: vel aliter vt sibi videretur ordinaret. ff. de of /
fi. p̄con. nec quicq; §. de plano. et. C. de tempo. ap. l. fi.
sed qz iudicādo et pronūciādo omittatur scriptura:
dicit fieri non posse. Et dant doctores consilium qz in /
dex in ipsa sententia dicat in hys scriptis. C. de testamē
tis. au. c. hoc iure
C. de fi. instr. c. dō
tractus. Et di
cunt quidam ali
ter lacam senten
tiam non valere.
C. de sen. ex. peri.
re. l. ij. et vltima.
quod non est ve
rum. sufficit eniz
qz in scriptis fe
ratur vt hic. ar.
C. de testa. l. cum
antiquitas §. fi.
(de hoc in Spe. **Abdi.**

recitari: vel quā ab ipso stan
do non sedendo proferri cō
tingit nullus est penitus mo
ment. **De appellacionibus.**
Tmo. l. ij. in p̄ci. lugdunēsi.
Appellans ad papam in iur
dicio vel extra appellare de
bet in scriptis: et causam ex
p̄mure z apostolos petat: si
valeat p̄t̄ appellatus p̄t̄

recitari: vel quā ab ipso stan
do non sedendo proferri cō
tingit nullus est penitus mo
ment. **De appellacionibus.**
Tmo. l. ij. in p̄ci. lugdunēsi.
Appellans ad papam in iur
dicio vel extra appellare de
bet in scriptis: et causam ex
p̄mure z apostolos petat: si
valeat p̄t̄ appellatus p̄t̄

Abdi. p̄t̄. ver. non valet etiā. z an p̄sumatur in scriptis lara
sibi no. Et videas etiam qz no. in Spe. de ap. §. j. ver. et
norabiliter Joh. an. d **C** E. di. Nō cures si aperta sit
vel clausa: z habes hoc. C. de sen. ex. peri. re. l. j. arg. cō
tra. §. ri. p̄ci. appellatio ibi soluitur Jo. an.

Abdi. e **C** Strando. In casibus in q̄bus proceditur simpliciter: z d̄ plano sine strepitu z figura iudicij. dicit vt in Cle
men. de verbo. sig. sepe. circa snē glo. Jo. an.
c **C** Sedendo. Sedere debent enim iudices non solum
cum diffinitive p̄nunciant: sed etiam cum res que agi
tur plenam cognitionem desiderat. ff. quis ordo in bo
nozum possessionem seruetur. l. ij. §. dies. in aut. vt ab
illustri. z qui super eos sunt. §. sancimus igitur. coll. v.
in aut. d̄ iud. §. sedebūt. col. vi. x. q. j. paratus. ibi se
des me iudicare zē. l. ij. q. l. ij. spaciū. ver. a p̄cedere. Quid
si sedebat in alta turri vel pallatio: z partes erant infe
rius: Dicit qz valet sententia: potuit enim iurisdictionem sibi
loci p̄diteri si forte t̄mebāt. de hoc. C. de sentē. ex. peri.
re. l. j. z in Spe. de sen. pla. §. iura. §. quid si pronun
ciat. z omisso vide qz ibi dicam z. §. se. et per Hosti. in
pal. §. qualiter. eo. ti. post p̄m. Jo. an.) arg. §. de spon.
cum locum. de elec. bone. j. ff. de acqui. pol. l. qz meo. §.
si venditorum: z argu. C. vbi sena. vel cla. l. ij. ante me /
diū. ad hoc. §. eo. lib. de offi. delega. c. statumus. et. §. de
here. c. vlt. Et idē possumus dicere de eo qui sup equū
sedendo tulit sententiam: sed et sententia valet: licet
eni non videretur sedere: videretur tamen quasi sedere. ff.
de serutu. rustico. l. qui sella. de homi. dilectus. z. c.
significasti. Alij contra. C. de sententia et Interlocutio.
p̄olaram. ij. q. vj. §. diffinitiva in p̄ncipio. ralis enim
non videretur sedere sed balulari. C. de offi. eius cui man
da. est iurisd. l. honorari. Et nota quod dicitur de sedē
do: intelligunt doctores qz iudex in sede sua sedere de /
beat z non stare (anima enim sedendo et quiescendo fit
p̄udentior: z Hieronymus sup Danielem. viij. c. lbi an
riquis dierū sedis sic dicit: Sedens describit vt maru
ritas sententie comprobetur. Jo. an.) quid si in culo do
leret qz sedere non posset. Item quid si in ipsa sede nec
sedere nec stare sed iaceret: satis forte fuit de mēre tu /
ris qz sedere intelligatur: si sit in sede sua de plano iu
dicando quocunq; modo ibi moxerit (vbi remissio /
nes. §. de dila. c. ij. ad l. vltimū. ff. de inter. ac. et ad spe.
de dila. ad fi. Jo. an.) tñ p̄mū tene qz minime sunt muta
da que Interpretationem certam semper habuerunt. ff.
de legi. l. minime. Jo. an. g **C** Domēti. Itā qz nec est
appellare necessē. §. p̄ximo responso.

Abdi. p̄t̄. ver. non valet etiā. z an p̄sumatur in scriptis lara
sibi no. Et videas etiam qz no. in Spe. de ap. §. j. ver. et
norabiliter Joh. an. d **C** E. di. Nō cures si aperta sit
vel clausa: z habes hoc. C. de sen. ex. peri. re. l. j. arg. cō
tra. §. ri. p̄ci. appellatio ibi soluitur Jo. an.

Abdi. e **C** Strando. In casibus in q̄bus proceditur simpliciter: z d̄ plano sine strepitu z figura iudicij. dicit vt in Cle
men. de verbo. sig. sepe. circa snē glo. Jo. an.
c **C** Sedendo. Sedere debent enim iudices non solum
cum diffinitive p̄nunciant: sed etiam cum res que agi
tur plenam cognitionem desiderat. ff. quis ordo in bo
nozum possessionem seruetur. l. ij. §. dies. in aut. vt ab
illustri. z qui super eos sunt. §. sancimus igitur. coll. v.
in aut. d̄ iud. §. sedebūt. col. vi. x. q. j. paratus. ibi se
des me iudicare zē. l. ij. q. l. ij. spaciū. ver. a p̄cedere. Quid
si sedebat in alta turri vel pallatio: z partes erant infe
rius: Dicit qz valet sententia: potuit enim iurisdictionem sibi
loci p̄diteri si forte t̄mebāt. de hoc. C. de sentē. ex. peri.
re. l. j. z in Spe. de sen. pla. §. iura. §. quid si pronun
ciat. z omisso vide qz ibi dicam z. §. se. et per Hosti. in
pal. §. qualiter. eo. ti. post p̄m. Jo. an.) arg. §. de spon.
cum locum. de elec. bone. j. ff. de acqui. pol. l. qz meo. §.
si venditorum: z argu. C. vbi sena. vel cla. l. ij. ante me /
diū. ad hoc. §. eo. lib. de offi. delega. c. statumus. et. §. de
here. c. vlt. Et idē possumus dicere de eo qui sup equū
sedendo tulit sententiam: sed et sententia valet: licet
eni non videretur sedere: videretur tamen quasi sedere. ff.
de serutu. rustico. l. qui sella. de homi. dilectus. z. c.
significasti. Alij contra. C. de sententia et Interlocutio.
p̄olaram. ij. q. vj. §. diffinitiva in p̄ncipio. ralis enim
non videretur sedere sed balulari. C. de offi. eius cui man
da. est iurisd. l. honorari. Et nota quod dicitur de sedē
do: intelligunt doctores qz iudex in sede sua sedere de /
beat z non stare (anima enim sedendo et quiescendo fit
p̄udentior: z Hieronymus sup Danielem. viij. c. lbi an
riquis dierū sedis sic dicit: Sedens describit vt maru
ritas sententie comprobetur. Jo. an.) quid si in culo do
leret qz sedere non posset. Item quid si in ipsa sede nec
sedere nec stare sed iaceret: satis forte fuit de mēre tu /
ris qz sedere intelligatur: si sit in sede sua de plano iu
dicando quocunq; modo ibi moxerit (vbi remissio /
nes. §. de dila. c. ij. ad l. vltimū. ff. de inter. ac. et ad spe.
de dila. ad fi. Jo. an.) tñ p̄mū tene qz minime sunt muta
da que Interpretationem certam semper habuerunt. ff.
de legi. l. minime. Jo. an. g **C** Domēti. Itā qz nec est
appellare necessē. §. p̄ximo responso.

Abdi. p̄t̄. ver. non valet etiā. z an p̄sumatur in scriptis lara
sibi no. Et videas etiam qz no. in Spe. de ap. §. j. ver. et
norabiliter Joh. an. d **C** E. di. Nō cures si aperta sit
vel clausa: z habes hoc. C. de sen. ex. peri. re. l. j. arg. cō
tra. §. ri. p̄ci. appellatio ibi soluitur Jo. an.

Abdi. e **C** Strando. In casibus in q̄bus proceditur simpliciter: z d̄ plano sine strepitu z figura iudicij. dicit vt in Cle
men. de verbo. sig. sepe. circa snē glo. Jo. an.
c **C** Sedendo. Sedere debent enim iudices non solum
cum diffinitive p̄nunciant: sed etiam cum res que agi
tur plenam cognitionem desiderat. ff. quis ordo in bo
nozum possessionem seruetur. l. ij. §. dies. in aut. vt ab
illustri. z qui super eos sunt. §. sancimus igitur. coll. v.
in aut. d̄ iud. §. sedebūt. col. vi. x. q. j. paratus. ibi se
des me iudicare zē. l. ij. q. l. ij. spaciū. ver. a p̄cedere. Quid
si sedebat in alta turri vel pallatio: z partes erant infe
rius: Dicit qz valet sententia: potuit enim iurisdictionem sibi
loci p̄diteri si forte t̄mebāt. de hoc. C. de sentē. ex. peri.
re. l. j. z in Spe. de sen. pla. §. iura. §. quid si pronun
ciat. z omisso vide qz ibi dicam z. §. se. et per Hosti. in
pal. §. qualiter. eo. ti. post p̄m. Jo. an.) arg. §. de spon.
cum locum. de elec. bone. j. ff. de acqui. pol. l. qz meo. §.
si venditorum: z argu. C. vbi sena. vel cla. l. ij. ante me /
diū. ad hoc. §. eo. lib. de offi. delega. c. statumus. et. §. de
here. c. vlt. Et idē possumus dicere de eo qui sup equū
sedendo tulit sententiam: sed et sententia valet: licet
eni non videretur sedere: videretur tamen quasi sedere. ff.
de serutu. rustico. l. qui sella. de homi. dilectus. z. c.
significasti. Alij contra. C. de sententia et Interlocutio.
p̄olaram. ij. q. vj. §. diffinitiva in p̄ncipio. ralis enim
non videretur sedere sed balulari. C. de offi. eius cui man
da. est iurisd. l. honorari. Et nota quod dicitur de sedē
do: intelligunt doctores qz iudex in sede sua sedere de /
beat z non stare (anima enim sedendo et quiescendo fit
p̄udentior: z Hieronymus sup Danielem. viij. c. lbi an
riquis dierū sedis sic dicit: Sedens describit vt maru
ritas sententie comprobetur. Jo. an.) quid si in culo do
leret qz sedere non posset. Item quid si in ipsa sede nec
sedere nec stare sed iaceret: satis forte fuit de mēre tu /
ris qz sedere intelligatur: si sit in sede sua de plano iu
dicando quocunq; modo ibi moxerit (vbi remissio /
nes. §. de dila. c. ij. ad l. vltimū. ff. de inter. ac. et ad spe.
de dila. ad fi. Jo. an.) tñ p̄mū tene qz minime sunt muta
da que Interpretationem certam semper habuerunt. ff.
de legi. l. minime. Jo. an. g **C** Domēti. Itā qz nec est
appellare necessē. §. p̄ximo responso.

Abdi. p̄t̄. ver. non valet etiā. z an p̄sumatur in scriptis lara
sibi no. Et videas etiam qz no. in Spe. de ap. §. j. ver. et
norabiliter Joh. an. d **C** E. di. Nō cures si aperta sit
vel clausa: z habes hoc. C. de sen. ex. peri. re. l. j. arg. cō
tra. §. ri. p̄ci. appellatio ibi soluitur Jo. an.

Abdi. e **C** Strando. In casibus in q̄bus proceditur simpliciter: z d̄ plano sine strepitu z figura iudicij. dicit vt in Cle
men. de verbo. sig. sepe. circa snē glo. Jo. an.
c **C** Sedendo. Sedere debent enim iudices non solum
cum diffinitive p̄nunciant: sed etiam cum res que agi
tur plenam cognitionem desiderat. ff. quis ordo in bo
nozum possessionem seruetur. l. ij. §. dies. in aut. vt ab
illustri. z qui super eos sunt. §. sancimus igitur. coll. v.
in aut. d̄ iud. §. sedebūt. col. vi. x. q. j. paratus. ibi se
des me iudicare zē. l. ij. q. l. ij. spaciū. ver. a p̄cedere. Quid
si sedebat in alta turri vel pallatio: z partes erant infe
rius: Dicit qz valet sententia: potuit enim iurisdictionem sibi
loci p̄diteri si forte t̄mebāt. de hoc. C. de sentē. ex. peri.
re. l. j. z in Spe. de sen. pla. §. iura. §. quid si pronun
ciat. z omisso vide qz ibi dicam z. §. se. et per Hosti. in
pal. §. qualiter. eo. ti. post p̄m. Jo. an.) arg. §. de spon.
cum locum. de elec. bone. j. ff. de acqui. pol. l. qz meo. §.
si venditorum: z argu. C. vbi sena. vel cla. l. ij. ante me /
diū. ad hoc. §. eo. lib. de offi. delega. c. statumus. et. §. de
here. c. vlt. Et idē possumus dicere de eo qui sup equū
sedendo tulit sententiam: sed et sententia valet: licet
eni non videretur sedere: videretur tamen quasi sedere. ff.
de serutu. rustico. l. qui sella. de homi. dilectus. z. c.
significasti. Alij contra. C. de sententia et Interlocutio.
p̄olaram. ij. q. vj. §. diffinitiva in p̄ncipio. ralis enim
non videretur sedere sed balulari. C. de offi. eius cui man
da. est iurisd. l. honorari. Et nota quod dicitur de sedē
do: intelligunt doctores qz iudex in sede sua sedere de /
beat z non stare (anima enim sedendo et quiescendo fit
p̄udentior: z Hieronymus sup Danielem. viij. c. lbi an
riquis dierū sedis sic dicit: Sedens describit vt maru
ritas sententie comprobetur. Jo. an.) quid si in culo do
leret qz sedere non posset. Item quid si in ipsa sede nec
sedere nec stare sed iaceret: satis forte fuit de mēre tu /
ris qz sedere intelligatur: si sit in sede sua de plano iu
dicando quocunq; modo ibi moxerit (vbi remissio /
nes. §. de dila. c. ij. ad l. vltimū. ff. de inter. ac. et ad spe.
de dila. ad fi. Jo. an.) tñ p̄mū tene qz minime sunt muta
da que Interpretationem certam semper habuerunt. ff.
de legi. l. minime. Jo. an. g **C** Domēti. Itā qz nec est
appellare necessē. §. p̄ximo responso.

Abdi. p̄t̄. ver. non valet etiā. z an p̄sumatur in scriptis lara
sibi no. Et videas etiam qz no. in Spe. de ap. §. j. ver. et
norabiliter Joh. an. d **C** E. di. Nō cures si aperta sit
vel clausa: z habes hoc. C. de sen. ex. peri. re. l. j. arg. cō
tra. §. ri. p̄ci. appellatio ibi soluitur Jo. an.

ad lito est in scriptis pbar posse. vnde fm eum p̄suata scri- prura nec pbar appellatū. nec pbar appellationis for- ma. etiam cū scriptura ad hoc fuerit inducta vt obicit appellanti si variare vellet. j. q. vij. saluberrimū. xxiij. q. j. omnes femine. et q. no. xx. q. j. vidua. dicit Hostie.

q lic cōsuetudo habeat q̄ puata secura iusticia non ramē per id satisfaciū videē p̄stitutioni hui⁹ constitutionis q̄ vult variare emittat: q̄e tunc dicit q̄ sequitur in glo. alle. etiam j. de sen. ex. cum medicinali. s. ex emplum. vi. in Spe. liij. p̄e. co. et. h. j. s. er. notā b̄litter. Job. an.) Expediū tā / men est z melius q̄ secura sit pu / blica vel aurenti cū sigillum. s. de si. in iur. c. ij. z facit. s. eo. li. de elec. vt circa. Jo. an.

assignare de properet: petat aplos quos ei precipimus ex- hiberi. In quibus appella- tionis causaz exprimat et cur appellatio nō sit admissa: vel si appellatioi forsan ex supe- rioris reuerentia sit delatuz.

Post hoc appellatoz fm locozū distantia: psonarū et negotiū qualitātē tempore z seculiōis indulto: si voluerit appellatus z petierit: princī- pales persone: per se vel per- curatores instructos: cum mandato ad agendum: z cur

onum fm Ab. qui ponit exempla per nō. In decre. vt de b̄tus. co. et. Job. an.) appellationis als caueat penam s. et. proxi. c. j. (fm iura dicit Hostie. q. illam penam non incurrit dummodo id non fecerit in graumen al/ terius partis per gratiam vel per sordes vt ibi no. Jo.

rationibus z munimentis ad causas spectantibus: accedat ad sedem apostolicam sic pa- rati: vt si nobis visum fuerit expedire finito appellationis articulo: vel de partium vo- luntate omisso procedatur in negotio pncipali quātū de iu- re poterit z debebit. ¶ His que in appellationibus a dif- finitiuis sententijs interpo- sitis antiquitas statuit non mutatis. ¶ Quod si appel- latoz que premissa sunt non obseruet: reputabitur nō ap-

an.) g. ¶ In dulto. ¶ Iudice a quo est appella- tum de quo dic- tur. s. co. et. cum sit romana. ¶ Perierit. Quia nō sufficere q̄ hoc gerat in mēte nisi hoc ex primar ore. ff. de ver. obli. l. quic/ quid astringen/ da. Et nō q̄ fm tura vetera aut recipebatur ap- pellatione iudice vel a parte aut non: nec statuē- barur terminus. In secūdo casu sufficere mittere p

Deproperet. l. festinet vel valde pperet: p̄positio de b̄ cauger. sic. C. de iudi. pperandum (ff. de po. l. j. in prin. z vi. q. dixi post Hostie. de p̄ue. ad n̄ram Job. an.)

Deat apostolos. Instanter infra. xxx. dies. j. co. ab eo. vt in Clemen. q̄uis et. l. dicitur hic Inno. q̄ nō petens renunciat appellationi nisi per argumēta pare- at eum velle psequi appellationē: vt si ad illam p̄se- quendā miserat. hoc reprobaf in p̄dic. decre. ab eo. Job. an.) et non intrelligas de apostolis petro et paulo: sed de literis dimissioz. ff. de li. dimis. l. vna. ff. de verbo. signi. l. dimissioe. dicit Hostie. z Pe. q̄ dicunt aposto- lū ab apo. q̄ est de et stolq. q̄ est mltis quasi dimissio quā facit vnus iudex ad altū. Sic etiaz de apostolis di- cimus q̄ a deo vel de celo missi fuerunt: vt in Spe. liij. p̄e. et. s. sequitur. vbi ponit Huil. v. species aposto- lozū. conuentionales. testimoniales. delatozios. resura- tozios. z reuerentiales. z ibi ponit ipsarū formas. Job. an.)

Exhiberi. Q̄ si non exhibeantur z postea (qd est et quo petiti fuerunt apostofo fm Hostie. Et no. qd hęc pars vult ponderari rēpus p̄titionis non denega- tionis. contrariū no. j. co. vt super. in glo. antep. z vi. q. vbi dicam) iudex in causa procedat: nisi appellationi re- nunciatū esse inualidus est. p̄cessus. j. co. vt sup. qd est verum si debitis loco modo z tpe requisitus: eos exp̄es se denegat. vel infra debitiū tempore negligenter vel ma- liciose tradere p̄termittit. j. e. ab eo. ij. respōso. Et no. q̄ iudex tradendo apostofoz viderat appellationē deser- re. s. co. et. dilectis. ad fi. quod est verum quando tradit dimissiozios vel reuerentiales secus si resuratozios: vt sequitur: sic nec termini delatoz habereim delationis vt dicam. j. co. et. cum appellationibus. d. Appellatio- nis. Admittende vel non: z tunc sequentia ventant ex- p̄positiue ad causam ob quam appellatū fuit.

Supp̄oiz. Nō dicit pape: z sic no. p̄io hīs que. s. dicit. (dicit ergo Hostie. per hoc factis patere q̄ de ap- pellantis dicitur in omnibus iudicibus locum habere. Job. an.)

Delatum. Soleat fieri in dubio cum du- bitatur (ad hoc. s. co. cum speciali. s. excessu. Job. an.) de veritate (vel de iusticia pura p̄p̄ter dubium optui

curatozem ad imperrandum z cōtradendum. In pri- mo debet mittere procuratozem ad p̄sequendā causam appellationis: sed de pncipali nil dicebatur per anti/ qua iura. hodie autē si hoc petat appellans teneat mis- tere non solum ad p̄sequendam causam appellatio- nis: sed etiam pncipalem vt hic vides. si huius consti- tutionis penas evitare voluerit: et sic addit solum ista constitutio z nō derogat. Sed contra. s. eo. qua fron/ re. vbi hoc videtur esse in optone appellantis. Solum quidam exponūt ibi si maluerit aduersarius scilicet ap- pellatus. Alij dicunt illud correctum per istud. Alij q̄ decre. illa dar optonem appellanti ad quem appellare velit: non an velit pncipalem causam ad iudicē appel- lationis deferri. Vel dic q̄ ibi datur optio an velit corā eo ad quem appellauit litigare: vel delegatū imperrare z hoc cum appellatus non contradixit vt hic.

Per se. Non datur optio vt personam trahere pos- sit. sed causam. vnde istud vel quod sequitur: nō referē ad potestatem appellati: sed appellantis. (alias fm Pe. z Ab. vllis clericus litigans cum ep̄o. Ipsum ep̄m liti- gantē vt gere possit ad p̄onale iter ad curias. Idem de mltre vel alio litigare cū rege qd esset absurdum. Jo. an.)

Munimentis. l. p̄tulgēs et instrumentis (de restibus eni hęc non intelligitur. s. de fidelit. p̄stie- tus. Inno. Archi. Jo. an.) z omnibus hīs p̄ que p̄t cau- sa munit. s. de do. z contru. c. fi. de elec. cupientes. s. eo. lib. l. ¶ Finito. Per approbationem vel cassationē ap- pellationis: quod est officium iudicis ap. ij. q. vij. ad fi. Jo. an. m. ¶ Omissio. Quod non possit archiep̄isco/ pus. s. de so. compe. romana. j. respōso.

Antiquitas. Reuerenda. s. de transla. quanto. ¶ Statuit. Scz appellans in eis appellationis cau- sam non teneat exp̄primere: sed sufficere dicere appello ab illa iniqua sentētia: z iudex debet appellationē deser- re: z p̄t statuere terminū appellati ad appellationem p̄sequendam. et. cum sit. p. ¶ Premissa sunt: Id est si causam appellationis non exp̄pressit in scriptis. z apo- stolos non petierit: z instructus non venit (vel non misit Jo. an.) vt hic dicit (fm Inno. cui⁹ est glo. quā posuit Bern. in addi. z tū in alla glo. tenuit Inno. qd p̄dixit

Add.

Add.

Add.

Add.

qB intellige si non grauant. Si ergo in arbitros fulmi narec...

a curēt. Alioquin iudey exiūe in principali negotio pcedet...

Dec deere. de duobus tractat scz q appellatōe ad archiep m interponēda: r de ipius pīate...

a iurisdiccione epi nō potest eximere. Nono diecl q ab epi s in quibus causis iurisdiccione rēpōzale habent...

ētias. de pīate reuocādi censuras. Quinto de necessitate remittēdi male appellatōem...

Abd. B Omana. Hec est famosa r norabilis deere. r quia ppter multitudinem casuū prima glo. diu/ dens r summas nimis plēx a videt...

idē vīdebat tenere Ber. s. ne prela. vi. lu. c. ij. In glo. iij. vbi dicit q epi nō pōt de iure ordinariū dare...

Remittere. Quid de attentatis: vide de f. eo. non soluz. (de quo hic no. Inno. z bicusus Hostien.)

Diuisio

Sup. Quid de decre. in duas partes. In qua prima ponit ius antiquum. In secunda pena iudicis no obseruatis ibi: Si no. Et emanauit supple...

Aditio

tionabile extitisse: causam ad eundem suffraganeum remittere non postponat. Idem. Si iudex requisitus non tradit apostolos r postea procedit in causa no valet pcessus nisi renunciatus fuit appellati. Jo. an. ca. III

Diuisio

Sup appellacione ac cius causa istructio facta illo valeat in pcessu haberi: districte precipimus: q ille a quo appellat: apostolos appellanti (in tra tenore pstituti) tribuat requisitus. Si vero sn exhibuerit: extunc si forte in causa pcedat: nisi appellati renunciatu fuerit: eius in ualid? r irritus sit pcessus.

Aditio

lemes. itq. Iudex appellacionis iniq appellante an sententia remittere dz ad iudicem principale: r in expensis condemare: r hoc fit principalis iudex: non detulerat appellacione: sed si detulit no fiet remissio de necessitate: in appel...

Diuisio

Remittere. Quid de attentatis: vide de f. eo. non soluz. (de quo hic no. Inno. z bicusus Hostien.)

Aditio

gatū eū ad eūz daret: qd posset cū spius cause sit iudex vt sequit. r In fe. Jo. p. hic que no. s. de renū. qd in dubijs. z. c. vl. in glo. ij. Jo. an. s. Deferes. r male: r talis reatus merito debuit ab ipso honore excludi r iudicadi. C. vbi fena. vel cla. l. j. de necessitate qd no sit et ad ipm remissio. ff. sol. maer. si ad hostibus. s. j. ff. de pac. l. tres fratres. (fac. j. de here. vt commissi in fi. z. c. ij. s. ad hoc. Jo. mo. r Remitterda. Ad ipm iudicem qui detulit voluntarie aut posset ipe iudex superior remittere si veller: z est si. de renun. c. vl. Et no. idem hic Archidia. p hanc lraz intermarā questionē qua qristian termini assignatio quā facit iudex a quo appellatus est habeat. vlm delationis: vides em q si detulit non real sumit iurisdictionem si frustratoris fuerit appellatoris elapso termino assignato r appellatore negligente real sumit iudex iurisdictionē. s. eo. sepe. Del satis posset vbi q deere. ista locū haber cū appellas psequit: si em no psequeret: tunc no obstāte delatioe realitūer iudex iurisdictionē p iura pdicta: r p hanc lraz que dicit sup appellatore nihilominus rē. z ad hoc facit quod notat Ber. de ma. cōtrac. j. interdic. ecclē. c. ij. in. tin. glo. l. j. p. baf. id optime p deere. s. eo. oblat. in dn. (ibi remitt ad Sp. eo. l. s. hūc dicamus in fi. vbi no. quid iuris si no rarius scripsit: q iudex benigni. Jo. an. vbi de...

Diuisio

Aditio

Aditio

in fi. o. Eadēble. Ea em q sniaz cōcomitant eadē de de qua principale expedit debent: sic fructus r expēd se. ff. de re iud. l. paulus. de hoc. xxxv. q. ij. s. quia ergo. alias incipit his tra. z dicam. j. de reg. iur. c. iij. Jo. an. p. Eadē. l. frivolis appellacionem. q. Refutari.

lacionibus interpositis a diffinitiuā antiqua iura seruetur. Job. an. ca. V

Qfrivolis: nec iusticia de ferat: nec sit a iudice deferentia: si iudex inferior appellati onem minus legitimā nō admittat: eā appellatore nihilominus psequente. superior de ipsa cognoscens: causam ad priorē iudicem (in tra sanctiones canonicas) sine difficultate remittat: eadē die pdamnationē faciens expensarum. Si vero iudex admittat eandem: licet tam appellatio q ipsius iudicis delatio a superiorē valeant referari: qz tamen iudex ipe qz tū in se fuit: a se iurisdictionē abdicauit eandē: appellatio: nisi deferens minus iustetioris cause decisio in superioris est potestatem transfusa: nec ē illi cā de necessitate vltorius remittēda. Saluis his que sup appellacionibus...

gatū eū ad eūz daret: qd posset cū spius cause sit iudex vt sequit. r In fe. Jo. p. hic que no. s. de renū. qd in dubijs. z. c. vl. in glo. ij. Jo. an. s. Deferes. r male: r talis reatus merito debuit ab ipso honore excludi r iudicadi. C. vbi fena. vel cla. l. j. de necessitate qd no sit et ad ipm remissio. ff. sol. maer. si ad hostibus. s. j. ff. de pac. l. tres fratres. (fac. j. de here. vt commissi in fi. z. c. ij. s. ad hoc. Jo. mo. r Remitterda. Ad ipm iudicem qui detulit voluntarie aut posset ipe iudex superior remittere si veller: z est si. de renun. c. vl. Et no. idem hic Archidia. p hanc lraz intermarā questionē qua qristian termini assignatio quā facit iudex a quo appellatus est habeat. vlm delationis: vides em q si detulit non real sumit iurisdictionem si frustratoris fuerit appellatoris elapso termino assignato r appellatore negligente real sumit iudex iurisdictionē. s. eo. sepe. Del satis posset vbi q deere. ista locū haber cū appellas psequit: si em no psequeret: tunc no obstāte delatioe realitūer iudex iurisdictionē p iura pdicta: r p hanc lraz que dicit sup appellatore nihilominus rē. z ad hoc facit quod notat Ber. de ma. cōtrac. j. interdic. ecclē. c. ij. in. tin. glo. l. j. p. baf. id optime p deere. s. eo. oblat. in dn. (ibi remitt ad Sp. eo. l. s. hūc dicamus in fi. vbi no. quid iuris si no rarius scripsit: q iudex benigni. Jo. an. vbi de...

gatū eū ad eūz daret: qd posset cū spius cause sit iudex vt sequit. r In fe. Jo. p. hic que no. s. de renū. qd in dubijs. z. c. vl. in glo. ij. Jo. an. s. Deferes. r male: r talis reatus merito debuit ab ipso honore excludi r iudicadi. C. vbi fena. vel cla. l. j. de necessitate qd no sit et ad ipm remissio. ff. sol. maer. si ad hostibus. s. j. ff. de pac. l. tres fratres. (fac. j. de here. vt commissi in fi. z. c. ij. s. ad hoc. Jo. mo. r Remitterda. Ad ipm iudicem qui detulit voluntarie aut posset ipe iudex superior remittere si veller: z est si. de renun. c. vl. Et no. idem hic Archidia. p hanc lraz intermarā questionē qua qristian termini assignatio quā facit iudex a quo appellatus est habeat. vlm delationis: vides em q si detulit non real sumit iurisdictionem si frustratoris fuerit appellatoris elapso termino assignato r appellatore negligente real sumit iudex iurisdictionē. s. eo. sepe. Del satis posset vbi q deere. ista locū haber cū appellas psequit: si em no psequeret: tunc no obstāte delatioe realitūer iudex iurisdictionē p iura pdicta: r p hanc lraz que dicit sup appellatore nihilominus rē. z ad hoc facit quod notat Ber. de ma. cōtrac. j. interdic. ecclē. c. ij. in. tin. glo. l. j. p. baf. id optime p deere. s. eo. oblat. in dn. (ibi remitt ad Sp. eo. l. s. hūc dicamus in fi. vbi no. quid iuris si no rarius scripsit: q iudex benigni. Jo. an. vbi de...

gatū eū ad eūz daret: qd posset cū spius cause sit iudex vt sequit. r In fe. Jo. p. hic que no. s. de renū. qd in dubijs. z. c. vl. in glo. ij. Jo. an. s. Deferes. r male: r talis reatus merito debuit ab ipso honore excludi r iudicadi. C. vbi fena. vel cla. l. j. de necessitate qd no sit et ad ipm remissio. ff. sol. maer. si ad hostibus. s. j. ff. de pac. l. tres fratres. (fac. j. de here. vt commissi in fi. z. c. ij. s. ad hoc. Jo. mo. r Remitterda. Ad ipm iudicem qui detulit voluntarie aut posset ipe iudex superior remittere si veller: z est si. de renun. c. vl. Et no. idem hic Archidia. p hanc lraz intermarā questionē qua qristian termini assignatio quā facit iudex a quo appellatus est habeat. vlm delationis: vides em q si detulit non real sumit iurisdictionem si frustratoris fuerit appellatoris elapso termino assignato r appellatore negligente real sumit iudex iurisdictionē. s. eo. sepe. Del satis posset vbi q deere. ista locū haber cū appellas psequit: si em no psequeret: tunc no obstāte delatioe realitūer iudex iurisdictionē p iura pdicta: r p hanc lraz que dicit sup appellatore nihilominus rē. z ad hoc facit quod notat Ber. de ma. cōtrac. j. interdic. ecclē. c. ij. in. tin. glo. l. j. p. baf. id optime p deere. s. eo. oblat. in dn. (ibi remitt ad Sp. eo. l. s. hūc dicamus in fi. vbi no. quid iuris si no rarius scripsit: q iudex benigni. Jo. an. vbi de...

gatū eū ad eūz daret: qd posset cū spius cause sit iudex vt sequit. r In fe. Jo. p. hic que no. s. de renū. qd in dubijs. z. c. vl. in glo. ij. Jo. an. s. Deferes. r male: r talis reatus merito debuit ab ipso honore excludi r iudicadi. C. vbi fena. vel cla. l. j. de necessitate qd no sit et ad ipm remissio. ff. sol. maer. si ad hostibus. s. j. ff. de pac. l. tres fratres. (fac. j. de here. vt commissi in fi. z. c. ij. s. ad hoc. Jo. mo. r Remitterda. Ad ipm iudicem qui detulit voluntarie aut posset ipe iudex superior remittere si veller: z est si. de renun. c. vl. Et no. idem hic Archidia. p hanc lraz intermarā questionē qua qristian termini assignatio quā facit iudex a quo appellatus est habeat. vlm delationis: vides em q si detulit non real sumit iurisdictionem si frustratoris fuerit appellatoris elapso termino assignato r appellatore negligente real sumit iudex iurisdictionē. s. eo. sepe. Del satis posset vbi q deere. ista locū haber cū appellas psequit: si em no psequeret: tunc no obstāte delatioe realitūer iudex iurisdictionē p iura pdicta: r p hanc lraz que dicit sup appellatore nihilominus rē. z ad hoc facit quod notat Ber. de ma. cōtrac. j. interdic. ecclē. c. ij. in. tin. glo. l. j. p. baf. id optime p deere. s. eo. oblat. in dn. (ibi remitt ad Sp. eo. l. s. hūc dicamus in fi. vbi no. quid iuris si no rarius scripsit: q iudex benigni. Jo. an. vbi de...

gatū eū ad eūz daret: qd posset cū spius cause sit iudex vt sequit. r In fe. Jo. p. hic que no. s. de renū. qd in dubijs. z. c. vl. in glo. ij. Jo. an. s. Deferes. r male: r talis reatus merito debuit ab ipso honore excludi r iudicadi. C. vbi fena. vel cla. l. j. de necessitate qd no sit et ad ipm remissio. ff. sol. maer. si ad hostibus. s. j. ff. de pac. l. tres fratres. (fac. j. de here. vt commissi in fi. z. c. ij. s. ad hoc. Jo. mo. r Remitterda. Ad ipm iudicem qui detulit voluntarie aut posset ipe iudex superior remittere si veller: z est si. de renun. c. vl. Et no. idem hic Archidia. p hanc lraz intermarā questionē qua qristian termini assignatio quā facit iudex a quo appellatus est habeat. vlm delationis: vides em q si detulit non real sumit iurisdictionem si frustratoris fuerit appellatoris elapso termino assignato r appellatore negligente real sumit iudex iurisdictionē. s. eo. sepe. Del satis posset vbi q deere. ista locū haber cū appellas psequit: si em no psequeret: tunc no obstāte delatioe realitūer iudex iurisdictionē p iura pdicta: r p hanc lraz que dicit sup appellatore nihilominus rē. z ad hoc facit quod notat Ber. de ma. cōtrac. j. interdic. ecclē. c. ij. in. tin. glo. l. j. p. baf. id optime p deere. s. eo. oblat. in dn. (ibi remitt ad Sp. eo. l. s. hūc dicamus in fi. vbi no. quid iuris si no rarius scripsit: q iudex benigni. Jo. an. vbi de...

gatū eū ad eūz daret: qd posset cū spius cause sit iudex vt sequit. r In fe. Jo. p. hic que no. s. de renū. qd in dubijs. z. c. vl. in glo. ij. Jo. an. s. Deferes. r male: r talis reatus merito debuit ab ipso honore excludi r iudicadi. C. vbi fena. vel cla. l. j. de necessitate qd no sit et ad ipm remissio. ff. sol. maer. si ad hostibus. s. j. ff. de pac. l. tres fratres. (fac. j. de here. vt commissi in fi. z. c. ij. s. ad hoc. Jo. mo. r Remitterda. Ad ipm iudicem qui detulit voluntarie aut posset ipe iudex superior remittere si veller: z est si. de renun. c. vl. Et no. idem hic Archidia. p hanc lraz intermarā questionē qua qristian termini assignatio quā facit iudex a quo appellatus est habeat. vlm delationis: vides em q si detulit non real sumit iurisdictionem si frustratoris fuerit appellatoris elapso termino assignato r appellatore negligente real sumit iudex iurisdictionē. s. eo. sepe. Del satis posset vbi q deere. ista locū haber cū appellas psequit: si em no psequeret: tunc no obstāte delatioe realitūer iudex iurisdictionē p iura pdicta: r p hanc lraz que dicit sup appellatore nihilominus rē. z ad hoc facit quod notat Ber. de ma. cōtrac. j. interdic. ecclē. c. ij. in. tin. glo. l. j. p. baf. id optime p deere. s. eo. oblat. in dn. (ibi remitt ad Sp. eo. l. s. hūc dicamus in fi. vbi no. quid iuris si no rarius scripsit: q iudex benigni. Jo. an. vbi de...

Appellacione... (marginal notes on the right side of the page)

h h secus. faciat p hac pte q iste puocat: est: ad h. ff. de ad. fur. z is in dn. s. de excep. cu inter dicit. z accedant q no. iij. q. iij. offerat. s. de re iudi. iter monasterii. z vti/ l. vides videt negocia rali expediti cōpendio: q p exatram subtrahat logo progari dispēdio. s. ti. pri. abbate sane in fi. p. rera legi/ rime reuel cōpa/

time ob id qd seq eur: z tu cōparē/ do nō renunciat appellatiōni.

A Efecit. Et fecit. em itel ligēda sunt ver/ ba: vt. s. de cler. nō refl. ralarum. cum suis cōcor. Hinc enim est q nō sufficit dicere se paratur reuo/ care nisi et reuo/ cer: ad h. s. de eo q mit. in pos. cau. rel. fr. c. j. ad h. s. ti. pri. ad aplic. h. erat q parata. Item si graua/

A Collatiōe bñficij quā cōiē p epm z caplm in cōmū iudiciū factā esse ppo/ nis. Ad ad ipm epim: si in ea q vt plar' infuit: s. ad supiozē

men fuit verbale reuocatio sufficit ab aliis: si reale non sufficit ab aliis nisi re eria reuocet. (idē Archid. q eria al le. Jo. de deo in suis caullationū rubrica de generalib' excepitiōibus. vbi no. q nō sufficit q iudex dicat ego re/ uoco nisi recedat a grauamine interlocutiōis. Jo. an.)

A Collatiōe. (cto: vt. s. de elec. cuz cessante. Jo. an.) Duo faci: q circa vniū thema distinguit. P/ mū ibi: Ad ad ipm. Scdm ibi: Alias si. h. no. Hosti. d. excels. pla. c. j. (in. c. postulādis d. pcel. pbe. z forte corri/ gis q ibi no. Inno. q dixit b electioe epī z capli ad epz appellatiū q lz pstruit vniū caplm in electioe nō tñ in exercecda iurisdictione. forte dixi q saluā: si intellet iur' scdm mēbrū hui' distinctionis. Jo. an.)

A Preludic/ um. Als appellare nō lz. ij. q. vi. nō solēt. s. d. elec. cū in rer. R. ff. de ap. l. j. d. Prelarus. Ad psumit nisi all ud appareat. Et si qrat quōd p hābit an sit ibi vt plar' an sit ibi vt canōicus? Rectari soler. s. de pcel. pbe. po stulasti. si ē in pmo loco z et pmo scribit tunc apparet eū esse vt epm vel caput: sed qn sedet z subscribit post archidiaconū vel altū q ibide pstr capto: tūc pater. ipm lbi esse vt canōicus: ad h. xv. ij. di. c. vl. de ma. z obe. statul mus. e. C. Supiozē. Papā vel primū. s. eo. ti. dilect. vlt. f. C. canōicus. s. de pcel. pbe. postulasti s. de pbe. cū in ecclia. ne se. va. c. j. cū si. c. j.

A Porulsi. s. xv. ij. di. multia. vbi de archiepo appellat ad synodū cut tñ pēt archieps: ad idē. ff. qn ap. str. l. j. s. solent. vbi de ordina rio z pside appellat ad pside. Et q dicit porulsi: intel ligo z debuisti nisi appellare ad papam: cū gradatim sit appellandū. s. eo. dilecti. Porū tñ q si appellana hō pēt: ipe epā habeat cām delegat. (2 cor. Inno. z Ho stien. de offi. ordi. irrefragabili. Jo. an.) cū laris sit sus/ pectus: ne velit venire z factū sūū: lz id fecerit vt aliud ad instar etiā qd dicitur de iudice a q fuit appellariū: q efficit iurisdictionis eius ad quē fuerat appellariū: de hoc. ij. q. vij. s. rra. s. item si z patet. s. de elec. quere/ lam. in pma glo. z. C. de ap. eos in fin. Jo. an.

A Jecr. Sūe duo dicit. Scdm ibi: Vbi ko. Et dicitur in hac altercatio. Inno. z Hosti. no. p eos. s. de re iudi. q ad consulationem. z. s. qd ms. cu. c. vlt.

(z Bull. in spe. de excep. s. b. dicit. s. lz nūqd si in pncipa Additio li. Jo. an.) z Inno. opt. approbat. (z dicit p qnto. Jo hā. an.) h. Pacti. De ppetuo nō pcedo: vel similis. l. Preiudicans. Quod nō pemproptiū regulariter est videre. (de qbus vide fatis. s. eo. li. d. li. p. rra. exceptio Additio nis. Jo. an.)

A Reddens. sic exceptio fallit. ff. de iudi. lz. s. d. excep. cū venera/ bils. s. de pcur. in nra. Del exce/ pelo s. rescriptuz qd ab excoicatio fuerit imperatū s. eo. li. d. rescrip. c. j. cum si. Jo. an. l. Non fuerit. sed si a repulsiōe fuisset appellariū scō: z succubuit ser appellā: qd dicit vt i. Cle. co. ri. cū a repulsiōe.

A Appellariū Et sic videatur transisse in rem iudicatā. s. de elec. cū dilect in fi. d. resti. significauerūt cum si. n. Ultra decēniū. Hoc dicit vt maior sit uo dicit. Dicitur et qd q si nō flugerat decēniū cum appellauit a die interlocutorie: tūc reuocari poterat in/ terlocutoria: z reperi exceptio p ipas reprobata: qst in/ terligat sup dicitūria z interlocutoria appellatur. Et ipugnabat hec opinio rali mō: certū ē q alit appellat ab interlocutoria qz a diffinitua: z etiā a diffinitua cō tinēte plures articulos in vno pōt appellari: in alio nō: de resta. ragnald' cū li. z ob h dicitur scō: q exq appel larū erat a diffinitua: idistincte oēs exceptioes admif/ sas z nō admittas siue fuerit interlocutoria siue nō: siue de cē dies fluxerit siue nō: repecte licet. z videt h fatis expsus. ff. de ap. l. j. s. j. z vl. z l. ij. z. ij. ff. qn ap. str. l. j. exq em admittit ad dicendū sup pncipall qd ē maius. (dicitur Jo. mo. an. sniaz nō ē qd lesus lz in sniando cū totus pcellus ordinet ad diffinitua. z ideo cū lesio con sumet p diffinitua appellatio ab illa inposita suspen/ dit nō solū illā s. etiā ordinata ad illā. Ar. ff. vt leg. no. ca. l. j. s. lz qd sub p dicitōe. ff. li. qd cau. si em. s. q iniuria/ rū. ff. de tu. z ra. distrah. li. cū si. Jo. an.) gis p interlocu/ toria qd minus ē. veritas em sp est inuāda. (s. de iure Additio rā. ex lris. z in Cle. sepe. de ver. sig. Jo. an.)

A Percrea iudex appellariōis succedit in locū pncipal. l. cū apb. ff. de iudi. soler. s. interlocutoria nō strāit in rē iudicatā quo ad iudicē pncipalis cāe. s. nec q ad iudicē appellariōis qn dare possit licetā exceptionē reperiēt. Inno. ko re/ nebat opt. h approbatā. Hostien. (q h psequit fatie in sum. de sen. s. qster pferri debet sub s. j. s. v. untrū. si appelles. Jo. an.) dicitur q cū fm leges. (p qd quis de cipe st grauamen ante diffinitua (larū) p appellatiō/ nē a diffinitua reuocari nō possit qd esse nō debet. C. d. hls qui ve. era. l. j. Jo. mo.) regularitē an sniaz non ap/ pellet. (s. eo. sup eo. ij. C. qnoz ap. nō reel. Lanre. Job. an.) dicitur grauamina illara in causa habē reuocari p appellatiōem interpositam a diffinitua. Sed fm ca/ nones a qualibet interlocutoria: z quolibet grauamine potest appellari: z ideo qntū qz a diffinitua appelle/ tur firma manet interlocutoria a qua infra decem dies non fuit appellatum. Jo. an.

additio

additio

additio

additio

additio

Annotatio titu. & capi. tertij libri

a Appellari. 7. dies a die sine: vel ex quo sciuit. 7. e. p. c. ratiō. 70. an. **b** Emēdari. Sic em̄ delusio facta in p̄ncipali nō parat iudiciū quom̄inus nova iura possint in appellatōis causa p̄dici. 7. de testi. frañs̄tra. 7. de si. instru. inf̄ dilectos. C. de rēpo. ap. p̄ hanc. ita nec interloco/ rta iudiciū pa/ rar quom̄in/ ve/ tēra iura rep̄ti possint vt b̄: als̄ em̄ quid p̄dicer̄ super diffinitua appellasse.

c Non parat. Sicut est videre in dilatois vel in adēnatiōibus expensarum sup eo q̄ in exceptione succubuit: vel p̄p̄tiam causam siml̄e. **d** Del. Repere sup eo qd̄ no. e. Appellatū ab ipsa. Quid si lata rali interloco/ rta iudicē statim vult procedere in causa perit pars contra quam lata est interloco/ rta non p̄cedit infra. 7. dies vt delibere an ab ipsa interloco/ rta appellare velle nec ne: querit an sit audienda. Et videt q̄ sic: quia beneficiū iuris 7. xviii. di. de h̄s. 7. de rego. iur. Indultū cum suis p̄co. ad hoc optime facit. ij. q. vj. anterloz. vbi d̄: est q̄ decē dies dant̄ ad appellādū: vt liceat infra ipm̄

spaciū plenissime deliberare. an appellandum el̄ sit vel quietendū: sed iste litigādo 7. p̄cedendo sup̄ p̄ncipali sic plenissime deliberare nō potest. Sol. dico q̄ non est audienda: 7. h̄ no. Sicut. In spe. cl. de ap. 7. restat videre in fi. 7. est eius ratio: qz̄ quo ad iudicē nō transit in rem iudicatā: s̄nia. 7. ideo cum possit eam reuocare nō omittat p̄cessū. 7. in h̄ dicit in p̄i uara sua exami/ natiōe oēs reuo/ res Bononie cō cordasse: et vide euldem rōnes si p̄rum dices nūq̄ esset litum iudicium negocio p̄ncipali: vel iudicium nullum reddit nisi fuerit appellatum ab ipsa per appellatiōem a diffini/ tiva postea interiectam gra/ uamen illatum nequaqz̄ po/ terit reuocari.

ante. In qualibet em̄ interloco/ rta: termini assignati ne: vel iudicis actu d̄ceret pars quiescat̄ p̄ decē dies vt deliberem an velim appellare: qd̄ esset absurdum.

f Interiectā. Inrelliḡ etiā si 7. p. dies a die ipsius in reloco/ rta a diffinitua fuerit appellatū p̄pter ratio/ nes quas dixi. 7. in glo. hoc dicit in p̄ncipio. 70. an.

g Reuocari. Iudex 7. in h̄ ex appellatōis virtute p̄ncipale negotiū trahit: de h̄s 7. p̄ncipale nō impedit̄ introuertere se nō debet. (multū ergo est p̄udiciale im̄) Bdd̄ pedire appellatōes interponēdas ante s̄nia. 70. an.

Questio

Titulor̄ Tertij libri decretalium quo ad tertū eius partiale librum: singulorūqz̄ Capitulor̄ eorundem supra debitum ordi nem accōmodo 7. distincta Annotatio.

<p>Alta 7. honestate clericor̄. Titulus I Capitulū vnicū</p> <p>Clerici I</p> <p>Clericis cōingatis. Ti. II Capitulū vnicū</p> <p>Clerici I</p> <p>Clericis non residentibus in ecclesia vel p̄benda. Titulus III Capitulū vnicū</p> <p>Consuetud. I</p> <p>P̄bēdis 7. dignitatibus Titulus III Capitula</p> <p>Suscepti I</p> <p>Licet. j. II</p> <p>Statutum III</p> <p>Quāuis III</p> <p>Lum de V</p> <p>Super eo VI</p> <p>Lum cui VII</p> <p>Si p̄ clericis VIII</p> <p>Si eum IX</p> <p>Mandato X</p> <p>Si clericus XI</p> <p>Hi qui XII</p> <p>Si postq̄ XIII</p>	<p>Dudum XIII</p> <p>Quia sepe XV</p> <p>Lum in illis. j. XVI</p> <p>Si tibi XVII</p> <p>Lum qui XVIII</p> <p>Is cui XIX</p> <p>Si beneficia XX</p> <p>Non potest? XXI</p> <p>Si apostoli XXII</p> <p>Si motu XXIII</p> <p>Si pluribus XXIII</p> <p>Lum in. ij. XXV</p> <p>Si tibi XXVI</p> <p>Cui de XXVII</p> <p>Licet. ij. XXVIII</p> <p>Et cui XXIX</p> <p>Si pauper XXX</p> <p>Si a sede XXXI</p> <p>Lum singula XXXII</p> <p>Lum in. iij. XXXIII</p> <p>Presenti XXXIII</p> <p>Si apostoli XXXV</p> <p>Si is cui XXXVI</p> <p>Si episcopus XXXVII</p> <p>Quāuis XXXVIII</p> <p>Si is cui XXXIX</p> <p>Quodam XL</p> <p>Mandarum XLI</p>	<p>Clerico egrotante. Ti. V Capitulū vnicū</p> <p>Pastoralis I</p> <p>Institutionibus. Ti. VI Capitula</p> <p>Et si capitulum I</p> <p>Si is ad quem II</p> <p>Concessione s̄bēde et v/ clesie nō vacat̄is. Ti. VII Capitula</p> <p>Quia cunctis I</p> <p>Detestanda II</p> <p>Ne captande III</p> <p>Executor III</p> <p>Si capitulo V</p> <p>Si solo VI</p> <p>Auctoritate VII</p> <p>Quoniam VIII</p> <p>Ne sede vacante aliquid in/ nonetur. Ti. VIII Capitulū vnicū</p> <p>Si ad episcopum I</p> <p>Rebus ecclesie non alien/ dis. Titulus. IX Capitula</p> <p>Dudum I</p> <p>Hoc consultissi. II</p> <p>Rey p̄mutatione. Ti. X</p>
--	---	---

Titulus
 Capitulum
 I
 II
 III
 IV
 V
 VI
 VII
 VIII
 IX
 X
 XI
 XII
 XIII
 XIV
 XV
 XVI
 XVII
 XVIII
 XIX
 XX
 XXI
 XXII
 XXIII
 XXIV
 XXV
 XXVI
 XXVII
 XXVIII
 XXIX
 XXX
 XXXI
 XXXII
 XXXIII
 XXXIV
 XXXV
 XXXVI
 XXXVII
 XXXVIII
 XXXIX
 XL
 XLI